

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 034349 24 Uvp
Banja Luka, 11.2.2026. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Strahinje Ćurkovića, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Svjetlane Knežević, kao članova vijeća, uz učešće Tamare Kočić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi V. V. iz B. (u daljem tekstu: tužiteljica) zastupane po punomoćniku Srđanu Rakoviću, advokatu iz Banjaluke, Ulica Prvog krajiškog korpusa broj 25, protiv zaključka broj: 16-03/2.2.2.3-372-26/23 od 6.2.2023. godine, Ministarstva rada i boračko-invalidske zaštite Republike Srpske (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu stambenog zbrinjavanja dodjelom nepovratnih novčanih sredstava, odlučujući o zahtjevu tuženog za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj: 11 0 U 034349 23 U od 28.12.2023. godine, na nejavnoj sjednici vijeća, održanoj dana 11.2.2026. godine, donio je:

PRESUDU

Zahtjev se uvažava, presuda Okružnog suda u Banjaluci broj: 11 0 U 034349 23 U od 28.12.2023. godine se preinačava, na način da se tužba odbija.

Tužiteljica se odbija sa zahtjevom za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Pobijanom presudom, stavom 1. izreke, je uvažena tužba i poništen osporeni akt tuženog, bliže naveden u uvodu ove presude, kojim je odbačena žalba tužiteljice, izjavljena zbog nedonošenja rješenja po zahtjevu R. A. za stambeno zbrinjavanje dodjelom nepovratnih novčanih sredstava. Stavom 2. izreke pobijane presude je obavezan tuženi da tužiteljici naknadi iznos od 877,50 KM, na ime troškova upravnog spora, a stavom 3. je odbijen zahtjev za troškove upravnog spora preko dosuđenog iznosa.

Uvaženje tužbe nižestepeni sud je obrazložio navodima da osporeni akt nije pravilan i zakonit, jer da iz podataka spisa predmetne upravne stvari proizlazi da je postupak pokrenut po zahtjevu A. R., koja je u međuvremenu preminula, a da se tuženi u osporenom aktu uopšte nije osvrnuo na žalbene navode tužiteljice, već je samo uopšteno naveo da je u konkretnoj upravnoj stvari tužiteljica neovlašteno lice i pozvao se na član 224. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18, u daljem tekstu: ZOUP), a nije postupio u skladu sa odredbama ZOUP u vezi eventualnog prekida postupka, niti je uopšte postupao u upravnoj stvari nakon što je tužena prethodno poništila prvostepeno rješenje. Kako se tuženi nije izjasnio o svim bitnim navodima žalbe tužiteljice, niti je dao argumentovano i jasno obrazloženje, onda dato obrazloženje ne predstavlja obrazloženje kakvo propisuje odredba člana 230. stava 2. ZOUP, prema kojoj se u obrazloženju moraju

ocijeniti i svi navodi žalbe, tako da je osporeni akt donesen uz povredu odredbe člana 197. stava 2. istog zakona.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude tuženi osporava njenu zakonitost zbog pogrešne primjene zakona i povreda pravila postupka, koje su bile od uticaja na rješenje stvari. U zahtjevu navodi sadržaj člana 224. ZOUP, te ističe da je u konkretnoj situaciji primijenjen stav 1. ovog člana, s obzirom da prvostepeni organ nije odbacio žalbu tužiteljice, kao izjavljenu od neovlašćenog lica, što je učinjeno osporenim aktom, dok nije bilo nikakvih uslova da se žalba uzme u rad, kako to pogrešno zaključuje nižestepeni sud u pobijanoj presudi. Ukazuje da je u osporenom aktu navedeno da je predmetni upravni postupak započeo na zahtjev R. A., koja je priložila izjavu o zajedničkom domaćinstvu i kao člana, koji se zajedno sa njom zbrinjava, navela sina, M. A. i da je prvostepeni organ zahtjev za stambeno zbrinjavanje dodjelom nepovratnih novčanih sredstava odbijen. Rješenjem tuženog od 8.4.2020. godine je usvojena žalba R. A. i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovni postupak, ali je ista u međuvremenu preminula. Kako tužiteljica nema status stranke u predmetnom postupku, nema ni pravo preduzimanja radnji u redovnom postupku, niti je mogla naslijediti pravo, kako to pogrešno smatra. Tužiteljica nije imala status stranke, pa je zbog navedenog nejasan razlog nižestepenog suda u pobijanoj presudi da je tuženi imao obavezu da razmatra žalbene navode, zbog čega predlaže da se ista ukine, ili preinači, a tužba tužiteljice odbije, eventualno odbaci, kao nedopuštena. U naknadno dostavljenom podnesku tuženi je obavijestio sud da je u međuvremenu prvostepeni organ donio zaključak o obustavljanju postupka, zbog povlačenja zahtjeva od strane R. A., a da na taj zaključak nije uložena žalba.

Tužiteljica nije dostavila odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, po odredbama člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), kao i cjelokupne spise ovog upravnog spora i predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio, kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz stanja upravnog spisa proizlazi da je predmetni upravni postupak otpočeo podnošenjem zahtjeva R. A., koja se prijavila na javni poziv za stambeno zbrinjavanje dodjelom nepovratnih novčanih sredstava, a taj poziv je objavio tuženi 8.4.2019. godine, sa izmjenom koja je objavljena dana 10.4.2019. godine. Rješenjem prvostepenog organa od 3.2.2020. godine taj zahtjev je odbijen s pozivom na član 11. stav 1. tačka 2) Uredbe o stambenom zbrinjavanju porodica poginulih boraca i ratnih vojnih invalida Odbrambeno-otadžbinskog rata Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 26/19, u daljem tekstu: Uredba), uz obrazloženje da je R. A., zajedno sa porodicom, 1995. godine izvršila zamjenu nepokretnosti u Republici Hrvatskoj za nepokretnosti u Z. i da je vrijednost zamijenjenih nepokretnosti veća od 30.000,00 KM. Podnositeljica zahtjeva je protiv tog rješenja izjavila žalbu, koju je uvažio tuženi rješenjem od 8.4.2020. godine i predmet vratio na ponovni postupak iz razloga što se nije moglo zaključiti kako je prvostepeni organ utvrdio vrijednost učinjene zamjene. Dana 17.1.2023. godine tužiteljica je prvostepenom organu podnijela žalbu zbog nedonošenja rješenja u ponovnom postupku, koju je prvostepeni organ proslijedio tuženom i koja je odbačena osporenim aktom, kao izjavljena od neovlašćenog lica. Pobijanom presudom je uvažena tužba i osporeni akt poništen iz razloga koji su već navedeni.

Osnovano tuženi u zahtjevu ističe da tužiteljica nije naslijedila prava po osnovu rješenja tuženog broj: 16-03/2.2.2.1-372-76/20 od 8.4.2020. godine, a na osnovu pravosnažnog rješenja o nasljeđivanju, jer je tim rješenjem uvažena žalba R. A. i predmet vraćen na ponovni postupak,

te se ne može izvesti zaključak o osnovanosti zahtjeva R. A., koja nije ostvarila pravo, niti navedeno rješenje predstavlja konačnu oduku o pravu na stambeno zbrinjavanje dodjelom nepovratnih novčanih sredstava u smislu odredbe člana 38. stava 1. i 4. Uredbe, sa čime se slaže i ovaj sud. Tužiteljica je pogrešno zaključila da postoji imovinsko pravo njene majke, koje se može naslijediti, s obzirom da je nastavak prekinutog postupka mogao zahtijevati samo M. A., koji je živio u zajedničkom domaćinstvu sa R. A., koje svojstvo nema tužiteljica.

Nižestepeni sud je pogrešno zaključio da je tužiteljica stranka u upravnom postupku, da je ovlaštena da preuzima pravne radnje, što je bio razlog da tužbu uvaži i osporeni akt poništi, kojim je tuženi pravilno odbacio njenu žalbu primjenom odredbe člana 224. stava 1. ZOUP.

Pravilno postupanje nižestepenog suda u konkretnoj situaciji je nalagalo odbijanje tužbe, a ne nikako njeno uvaženje, poništenje osporenog akta i dosuđivanje troškova postupka.

Zbog navedenog, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi su ostvareni razlozi iz odredbe člana 35. stava 2. ZUS, pa se zahtjev tuženog uvažava i pobijana presuda preinačava na način da se tužba odbija, a na osnovu odredbe člana 40. stava 1. i 2. ZUS.

Odluka iz stava 2. izreke ove presude zasniva se na odredbi člana 6. stav 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 63/11). Tužiteljica nije uspjela u upravnom sporu, pa nema pravo na naknadu troškova spora.

Zapisničar
Tamara Kočić

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić